

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος, διδάσκαλος της ευσεβείας & κάτοχος θείας δωρεάς - 2

[/ Πεμπτουσία](#)

Στους χρόνους που ακολούθησαν, ο Εφραίμ άρχισε να γράφει ερμη-νεία στην Πεντάτευχο. Το πρώτο αυτό δοκίμιο ερμηνείας της Παλαιάς Δια-θήκης στη συριακή γλώσσα είλκυσε πηρός τον Εφραίμ πολλούς Εδεσηνούς, και γι' αυτό αναγκάστηκε ο Όσιος να αναχωρήσει μακριά από τους ανθρώπους. Ο Σύρος βιογράφος του αναφέρει ότι Άγγελος του Θεού εμφανίσθη-κε στον Εφραίμ και τον ρώτησε· «Εφραίμ, ποι φεύγεις;». «Βούλομαι ζήσαι εν ησυχία, και φεύγω τον θόρυβον και τους δόλους των ανθρώπων» αποκρίθηκε ο Εφραίμ. Τότε ο Άγγελος του είπε· «Φοβού μη πληρωθή επί σε ο λόγος της Γραφής· ο Εφραίμ εστιν όμοιος μόσχω, θέλοντι απαλλάξαι τον τράχηλον του ζυγού». Ύστερα από την οπτασία αυτή ο Εφραίμ επέστρεψε στην κλήση και στον τόπο, όπου εκλήθη να ευαρεστήσει τον Θεό.

Πηγή: www.saint.gr/

Άρχισε να διδάσκει προφορικά και γραπτά την πίστη και την ευσέβεια. Για να ευκο-λύνει μάλιστα το έργο του άνοιξε στην Έδεσσα Διδασκαλείο, όπου εφοίτησαν πολλοί Εδεσσηνοί, και αναδείχθηκαν σπουδαίοι διδάσκαλοι της Εκ-κλησίας των Σύρων. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν οι μαθητές του Αβραάμ, Συμεών, Μάρας και Ζηνόβιος, τους οποίους ο Όσιος αναφέρει στη Διαθή-κη του.

Η παράδοση ότι ο Εφραίμ νέος ακόμη ασκήτευσε επί αρκετό χρονικό διάστημα στα μεγάλα μοναστικά κέντρα της Αιγύπτου δε στηρίζεται στις πληροφορίες που έχουμε από τους βιογράφους του. Το πιο πιθανό είναι ότι έμπειρος πια στην πνευματική ζωή θέλησε να επισκεφθεί την Αίγυπτο για να γνωρίσει τους μεγάλους αναχωρητές και ονομαστούς πατέρες της ερήμου. Αφού πήρε μαζί του ένα μαθητή του που γνώριζε την ελληνική, έφθασε στις ακτές της Μεσογείου, και με πλοίο ταξίδεψε για να μεταβεί στην Αίγυπτο. Στο όρος της Νιτρίας τον υποδέχθηκαν ως πολύτιμο ξένο.

Ο Σύρος βιογρά-φος του αναφέρει ότι στο όρος της Νιτρίας είδε τον Μέγα Παΐσιο, ενώ ο αββάς Ιωάννης ο Κολοβός που έγραψε το βίο του Μεγάλου Παΐσιου, περιγρά-φει τις συνομιλίες του Μεγάλου Παΐσιου «μετά του μεγάλου εν τοις Σύροις ασκηταίς Πατρός». «Ην παρ' ημίν ενταύθα άνθρωπος του Θεού, Σύρος, γέρων μέγας εν τοις πατράσι, πεφωτισμένος τον τε νουν και την καρδίαν» λέει ο αββάς Ιωάννης ο Κολοβός. Ο Όσιος Εφραίμ επισκέφθηκε και άλλους ονομαστούς αββάδες

και ασκητές της Αιγύπτου, και άφησε μνήμη «ανδρός φωτισμένου από το Άγιον Πνεύμα», έγραψε μάλιστα και παραινετικές διδασκαλίες για την ωφέλεια των μοναχών της Αιγύπτου, αλλά και ο ίδιος διδάχθηκε πολλά απ' αυτούς. Η άφιξη του Οσίου στην Αίγυπτο ήταν άφιξη Διδασκάλου της Αληθούς Πίστεως. Ο Σύρος Πατήρ έλεγξε την κακοδοξία των Αρειανών και στήριξε τους ασθενείς κατά την πίστη.

Μετά την επιστροφή του από την Αίγυπτο επισκέφθηκε την Καισαρεία της Καππαδοκίας (370 περίπου) για να δει τον Μέγα Βασίλειο. Τη συνάντησή του με τον μέγα Ιεράρχη περιγράφει πολύ παραστατικά ο ίδιος ο Όσιος στο Εγκώμιον εις τον Μέγαν Βασίλειον· η συνάντηση αυτή έγινε στο ναό μετά την ευχαριστιακή σύναξη. Η διήγηση αυτή της συνάντησης του Μ. Βασιλείου και του Οσίου Εφραίμ, που διέσωσε ο Όσιος, φανερώνει την υψηλή κατάσταση και τα πνευματικά μέτρα στα οποία έφθασαν οι δύο άνδρες.

Από τον Ανώνυμο βιογράφο του Οσίου παραδίδεται και τούτο· ότι ο Μ. Βασίλειος ρώτησε ακόμη τον Όσιο, γιατί όταν μπήκε στο ναό άρχισε να τον ευφημεί «μεγάλη τη φωνή»· και ο Όσιος αποκρίθηκε· «Εν τούτω επέμενον κράζων και ευφημών σε, ότι εθεώρουν περιστεράν άσπιλον εστώσαν εις τον δεξιόν σου ώμον και προς τους σου λαλούσαν».

Ο Σύρος βιογράφος του Οσίου, αλλά και ο Σωζόμενος, μας πληροφορούν και για το γεγονός της εκλογής του Εφραίμ στο αξίωμα του επισκόπου. Ο Όσιος καταρχήν αρνήθηκε την τιμή, και όταν αντιλήφθηκε ότι προσπαθούσαν να τον συλλάβουν για να τον οδηγήσουν στη χειροτονία, προσποιήθηκε τον παράφρονα. Με τον τρόπο αυτό ματαίωσε τη σύλληψή του, και «καιρόν ευρών απέδρασε, και μέχρι έτερος χειροτονήθη, διέλαθε». Ο Σωζόμενος αναφέ-ρει κυρίως το γεγονός για να δείξει τον αγώνα του Οσίου κατά του πάθους της κενοδοξίας.

Ο Θεοδώρητος, επίσκοπος Κύρου, στην Εκκλησιαστική του Ιστορία, αναφερόμενος στον Όσιο Εφραίμ υπογραμμίζει ότι διέπρεπε με τους λό-γους του κατά των αιρετικών διδασκαλιών. Στη Μεσοποταμία μάλιστα πε-ρισσότερο από τις άλλες αιρέσεις διαδόθηκαν η αίρεση του Βαρδησάνου και η αίρεση του Αρείου. Η δοκιμασία της ορθής πίστεως στο χώρο της Εκκλη-σίας των Εδεσσηνών, που οφείλονταν στη σημασία της μεγάλης πόλεως και του επισκοπικού της θρόνου, ο οποίος μπορούσε να έχει επιρροή σε όλη τη Μεσοποταμία, ανέδειξε τον Εφραίμ υπέρμαχο της αλήθειας.

[Συνεχίζεται]